

ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΝΙΛΣΟΝ

ΑΘΗΝΑ 2013

1. Δύο στα δύο

Ούτε το ποτό, ούτε τα χρώματα της τηλεόρασης μπορούσαν να τον ηρεμήσουν. Ο Άσερ ήταν ταραγμένος. Σκεφτόταν πως ήταν τυχερός που δεν είχε καταλάβει κάτι η γυναίκα του. Δεν ήταν ικανός να κρατάει μυστικά και το ήξερε. Είχε τουλάχιστον χρόνο να σκεφτεί, μιας και ήταν μόνος στο σπίτι. Αλλά όχι, αν το σκεφτόταν θα ήταν χειρότερα. Ούτως ή άλλως τα πράγματα δεν μπορούσαν να αλλάξουν.

- Ίσως αν ξεφύλλιζα μια εφημερίδα θα ξεχνιόμουν, μονολόγησε.

Δεν πρόλαβε να διαβάσει ούτε τους τίτλους της πρώτης σελίδας, όταν το τηλέφωνο χτύπησε. Πετάχτηκε από τον καναπέ και άρπαξε το ακουστικό.

- Σας έχω πει, όχι τηλέφωνα, είπε, και έπειτα σώπασε ακούγοντας ό,τι η άλλη άκρη της γραμμής είχε να του πει.

Ίσως θα μπορούσε να 'χε αντιδράσει, να 'χε μιλήσει, και όταν έκλεινε το τηλέφωνο τα πράγματα να 'ταν καλύτερα.

Ίσως πάλι και όχι. Οι τοίχοι του σπιτιού τον έπνιγαν. Έπρεπε να ανασάνει και αυτό έκανε. Έβαλε το σακάκι του και ξεχύθηκε στους δρόμους του Λος Άντζελες δίχως προορισμό. Ήξερε βέβαια πως δεν ήταν και η πιο έξυπνη επιλογή. Θα μπορούσαν να τον βρουν και όλα να τελειώσουν μέσα σε δευτερόλεπτα.

* * *

Περπατούσε εδώ και μισή ώρα με γοργό βηματισμό και μέσα στη ζάλη του από όσα σκεφτόταν, σχεδόν δεν ήξερε πια που ήταν. Ήταν τέσσερις το πρωί όταν αποφάσισε να γυρίσει σπίτι. Ο νυχτερινός περίπατος τον είχε βοηθήσει να διώξει μέρος της πίεσης και αυτό φαινόταν από το βήμα του, που τώρα ήταν πιο αργό. Αυτό ωστόσο δεν κράτησε για πολύ. Σύντομα αντιλήφθηκε πως κάθε λεπτό που έμενε στο δρόμο τον έθετε σε μεγαλύτερο κίνδυνο κι έτσι επιτάχυνε.

Άλλα τρία τετράγωνα του είχαν απομείνει, σκέφτηκε, τη στιγμή που πάτησε το πόδι του στην άσφαλτο για να περάσει απέναντι. Ήταν τόσο κουρασμένος, που δεν καταλάβαινε ότι ένα αμάξι ερχόταν με ταχύτητα κατά πάνω του. Μόλις την τελευταία στιγμή αντιλήφθηκε τι γινόταν όταν, γυρνώντας το κεφάλι του, σχεδόν τυφλώθηκε από τους δυο προβολείς που τον στόχευαν. Ενστικτωδώς, πετάχτηκε προς τα πίσω πέφτοντας με την πλάτη στο πεζοδρόμιο, ενώ την ίδια στιγμή ο οδηγός μ' έναν απότομο ελιγμό άλλαξε την πορεία του, τόσο όσο χρειαζόταν για να αποφύγει το μοιραίο. Κάθε λογής βωμολοχίες ακούστηκαν μέσα από το αμάξι προτού αυτό επιταχύνει ξανά για να εξαφανιστεί. Η καρδιά του κόντευε να εκραγεί από την ταραχή. Θα μπο-

ρούσε να 'ταν νεκρός. Γλίτωσε έχοντας ένα σκίσιμο στο αριστερό του χέρι και ένα βρόμικο σακάκι να θυμάται από το παρ' ολίγον ατύχημα. Σκέφτηκε μήπως ήταν προειδοποίηση, ωστόσο απέκλισε γρήγορα αυτό το ενδεχόμενο. Αν αποφάσιζαν να τελειώσουν μαζί του δε θα ήταν ζωντανός. Αυτοί οι άνθρωποι δε δίνουν προειδοποιήσεις.

Σηκώθηκε, τίναξε με τα χέρια του τα ρούχα του και συνέχισε να περπατάει. Το περιστατικό του είχε ανεβάσει την αδρεναλίνη, όσο χρειαζόταν, για να φτάσει σπίτι με ασφάλεια. Ήταν μπροστά από την είσοδο της πολυκατοικίας όπου διέμενε. Έστρεψε τα μάτια του ψηλά με ανακούφιση προσπαθώντας να διακρίνει το διαμέρισμά του, το καταφύγιό του. Έβγαλε τα κλειδιά από την αριστερή τσέπη του σακακιού του και ξεκλείδωσε την κυρία είσοδο της πολυκατοικίας. Είχε ζήσει για ακόμα μια μέρα ή τουλάχιστον έτσι νόμιζε. Μέσα σε δευτερόλεπτα όλα θα είχαν τελειώσει, έχοντας δεχτεί δεκάδες σφαίρες σε όλο του το σώμα.

* * *

Είχαν περάσει λιγότερες από εικοσιτέσσερις ώρες από τη δολοφονία του Άσερ και ο αδελφός του, Τόρι, ήταν συγκλονισμένος. Επιχειρούσε να βγάλει απ' το μυαλό του το συμβάν δουλεύοντας περισσότερο στο γραφείο, χωρίς όμως επιτυχία.

- Αγάπη μου, θα καθυστερήσω. Είναι μεγάλη μέρα για το γραφείο αύριο και όλα πρέπει να είναι τέλεια. Πιστεύω σε λίγη ώρα να έχω τελειώσει, είπε ο Τόρι Νίλσον, καληνυχτίζοντας στη συνέχεια τη γυναίκα του προτού κλείσει το τηλέφωνο.

- Καληνύχτα Τόρι, είπε ο Χάρι, στενός του συνεργάτης, καθώς περνούσε έξω από την πόρτα του γραφείου του. Μα ακόμη δουλεύεις; Είναι 23:30. Έχει νυχτώσει. Το ξέρεις ή έχεις χάσει την αίσθηση του χρόνου;

- Έναν τελευταίο έλεγχο θα κάνω και φεύγω.

- Τόρι, αν μένεις για το λόγο που φαντάζομαι, τότε καλύτερα να πας σπίτι. Δεν ωφελεί να κουράζεσαι μόνο και μόνο για ν' απασχολείς το μυαλό σου.

- Σε ευχαριστώ φίλε, αλλά θα μείνω λίγο ακόμα.

- Όπως νομίζεις, αποκρίθηκε ο Χάρι, καληνυχτίζοντας τον Τόρι για μια τελευταία φορά πριν φύγει.

Δεν πέρασαν λίγα λεπτά και βήματα ακούστηκαν ξανά στο διάδρομο. Ήταν οι τελευταίοι εργαζόμενοι που είχαν απομείνει. Έφευγαν κι αυτοί. Ο όροφος ήταν πια άδειος και σκοτεινός. Μονάχα ένα κομμάτι του διαδρόμου έμεινε να φαίνεται από το φώς που ερχόταν από το γραφείο του Τόρι, ο οποίος είχε παραμερίσει όλα του τα χαρτιά και διάβαζε, για πολλοστή φορά εκείνη τη μέρα, το ακόλουθο απόσπασμα άρθρου της ημερήσιας εφημερίδας:

«Νεκρός είναι ο τριαντάχρονος Άσερ Νίλσον, γιός του απο-

θανόντα μεγαλοεπιχειρηματία Άντονι Νίλσον, έπειτα από πυροβολισμούς που δέχτηκε στις 4:25 μπροστά από την πολυκατοικία όπου διέμενε. Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες, η επίθεση πραγματοποιήθηκε μέσα από διερχόμενο αυτοκίνητο. Όπως αναφέρεται, το όχημα προσέγγισε με ταχύτητα το σημείο όπου βρισκόταν ο Άσερ Νίλσον και κατόπιν ακινητοποιήθηκε. Οι επιβαίνοντες άνοιξαν πυρ και εν συνεχεία εξαφανίστηκαν αναπτύσσοντας μεγάλη ταχύτητα. Έχει ήδη ξεκινήσει έρευνα για τον εντοπισμό των ενόχων, ενώ εξετάζονται όλα τα πιθανά σενάρια για τους λόγους της επίθεσης.»

Ο Τόρι δίπλωσε την εφημερίδα και βυθίστηκε στις σκέψεις του. Κάποια στιγμή κοίταξε το ρολόι του. Είχε πάει 23:50.

- Καιρός να πηγαίνω, σκέφτηκε, και σηκώθηκε από την καρέκλα του πηγαίνοντας προς τον καλόγερο, όπου είχε αφήσει το δερμάτινό του τζάκετ και το κράνος. Φόρεσε το τζάκετ, πέρασε το κράνος στο δεξί του αγκώνα και ψηλάφισε με τα χέρια του το δέρμα ψάχνοντας το μπρελόκ με τα κλειδιά του. Ήταν έτοιμος να φύγει.

* * *

Οι δρόμοι του Λος Άντζελες δεν είχαν κίνηση. Ο Τόρι άρχισε να σκέφτεται ότι θα φτάσει νωρίτερα απ' ότι περίμενε κι έτσι ελάττωσε ταχύτητα. Εξάλλου σε λίγα μέτρα θα έ-

μπαινε στην οδό Άντζελες Φόρεστ και το εθνικό δάσος θα απλωνόταν κατά μήκος του δρόμου. Ένας λάτρης της μηχανής, όπως ο Τόρι, αποζητάει τέτοιες διαδρομές για να απολαύσει από τη σέλα του ό,τι το τοπίο έχει να του προσφέρει, ακόμα κι αν αυτό ήταν, λόγω ώρας, μόνο οι κορυφές των ψηλών δέντρων που φωτίζονταν διακριτικά από το φώς του φεγγαριού.

Η οδός Άντζελες Φόρεστ ήταν σχεδόν άδεια. Θα νόμιζε κανείς ότι δεν υπήρχε σημάδι ζωής για χιλιόμετρα. Που και που μόνο εμφανιζόταν κάποιο όχημα στο αντίθετο ρεύμα, ως υπενθύμιση ότι οι δρόμοι της πόλης δεν ήταν μακριά. Ο Τόρι πλησίαζε τη διασταύρωση Άντζελες Φόρεστ και Άντζελες Κρέστ. Τα φώτα του δρόμου δεν τον βοηθούσαν ιδιαίτερα, μολαταύτα μπορούσε να διακρίνει ότι δεν ερχόταν κανένας από τον κάθετο δρόμο ή τουλάχιστον έτσι νόμιζε. Δεν ήξερε ότι ένα αμάξι με σβηστά φώτα θα τον είχε ήδη επιλέξει σαν στόχο. Δευτερόλεπτα αργότερα η μηχανή του δε θα ήταν παρά παλιοσίδερα και ο ίδιος θα ήταν πεσμένος στο οδόστρωμα, δίχως να κινείται, αφού πρώτα θα είχε κυλίσει δεκάδες μέτρα με το σώμα του.

2. Μια απρόσμενη επίσκεψη

- Προσπαθείς να τους βάλεις μέσα και αυτοί οι διάολοι τους αφήνουν να ξεφύγουν, είτε ο Μπελ χτυπώντας με αγανάκτηση την εφημερίδα που διάβαζε στο γραφείο του Ριβ.

- Ποιους θέλεις να βάλεις μέσα και ποιοι τους αφήνουν να ξεφύγουν; ρώτησε ο ερευνητής Ριβ τον φίλο και συνεργάτη του Μπελ χαμογελώντας, μην μπορώντας να κρύψει πως διασκέδαζε με τον εκνευρισμό του.

- Διάβασες εφημερίδα σήμερα να δεις τα χάλια; Ο Στίβεν Νίλσον είναι ελεύθερος σαν πουλάκι. Αυτό γίνεται όταν πληρώνεις τους δικηγόρους σου με χρυσό.

- Παρορμητικός όπως πάντα. Πολύ πιθανό να έχεις δίκιο και ο Στίβεν Νίλσον να 'ναι ένοχος. Σκέψου όμως πως τα στοιχεία, τουλάχιστον καταπώς παρουσιάζονται στις εφημερίδες, δεν είναι πειστικά.

Ο Μπελ σήκωσε το χέρι του και φάνηκε πως ήθελε να πει κάτι αλλά ο Ριβ συνέχισε.

- Ναι, ξέρω ότι τις περισσότερες φορές τα πράγματα είναι όπως φαίνονται, αλλά πόσο εύκολα μπορείς να καταδικάσεις μια ζωή; Χωρίς κανόνες, χωρίς τους νόμους, όλοι θα ήμασταν λίγο πολύ ένοχοι, απλά γιατί κάποιος θα έδειχνε το δάχτυλο σ' εμάς.

Το πρόσωπο του Μπελ έδειχνε αγανάκτηση. Σύντομα όμως

άλλαξε η διάθεσή του και μαζί μ' αυτήν και το θέμα συζήτησης.

- Τέλος πάντων. Ελπίζω τώρα που τελειώνουμε με την υπόθεση της κυρίας Φέλινγκ να εμφανιστεί κανένας νέος πελάτης, είπε ο Μπελ μεταξύ σοβαρού και αστείου.

- Στοιχηματίζω ότι σε λίγα λεπτά η επιθυμία σου θα πραγματοποιηθεί.

- Ξέρεις κάτι που δεν ξέρω;

Σχεδόν δεν πρόλαβε να τελειώσει την πρότασή του όταν δυο χτυπήματα ακούστηκαν στη βαριά ξύλινη πόρτα του γραφείου.

- Ποιός είναι; ρώτησε ο Μπελ τον Ριβ με έκπληξη.

- Λέγεται Στίβεν Νίλσον. Σου λέει κάτι το όνομα; απάντησε με περιπαιχτική διάθεση ο Ριβ αφήνοντας άναυδο το φίλο του.

* * *

- Κύριε Νίλσον, είμαι ο ερευνητής Ριβ. Να σας συστήσω τον συνεργάτη μου, κύριο Μπελ.

- Χαίρω πολύ, είπε ο Στίβεν Νίλσον, προτάσσοντας το χέρι του για χειραψία στους δυο άνδρες.

- Κι εγώ, είπε ο Μπελ αμήχανα, ανταποδίδοντας το χαιρετισμό.

- Κύριε Ριβ, σας ευχαριστώ που με δεχθήκατε στο γραφείο

σας. Καταλαβαίνω πως έπρεπε να σας είχα ειδοποιήσει νωρίτερα για την άφιξή μου, όμως χρειάζομαι βοήθεια, βοήθεια από τους καλύτερους, είπε ο Νίλσον εμφανώς ταραγμένος.

- Ηρεμήστε κύριε Νίλσον, είπε ο Ριβ. Παρακαλώ καθίστε.

Ο Νίλσον έκατσε στην καρέκλα που του υπέδειξε ο Ριβ, αφήνοντας όλο το βάρος του να πέσει μονομιιάς. Ήταν σαν να άφηνε πρώτα τα προβλήματά του να κάτσουν πριν τον ίδιο.

- Είμαι αθώς, είπε, κοιτάζοντας έντρομος τους συνομιλητές του. Δεν είμαι ανόητος. Μπορεί να αθώωθηκα, ωστόσο καταλαβαίνω πως όλοι νομίζουν ότι το έκανα, ότι σκότωσα τ' αδέρφια μου. Δεν το έκανα σας λέω. Κι αν είμαι ο επόμενος; Αν κάποιος τρελός θέλει να εξαφανίσει την οικογένειά μου;

- Καταλαβαίνω τη σύγχυσή σας, αλλά πρέπει να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, είπε ο Ριβ. Θέλετε ίσως πρώτα να πιείτε κάτι;

- Ίσως λίγο νερό, ευχαριστώ, είπε ο Νίλσον σχεδόν μηχανικά.

Ο Ριβ του γέμισε ένα ποτήρι και αφού ήπιε λίγες γουλιές, συνέχισε.

- Όπως θα γνωρίζετε, κυρίως από την κακή δημοσιότητά μου, είμαι ο μεγαλύτερος γιος του συγχωρεμένου εδώ και χρόνια, γνωστού επιχειρηματία, Άντονι Νίλσον. Είναι απα-

ραίτητο να σας μιλήσω λίγο γι' αυτόν ώστε να καταλάβετε γιατί βρίσκομαι εδώ, είπε ο Νίλσον και έπειτα από μια μικρή παύση συνέχισε. Ο πατέρας μου λοιπόν χώρισε με τη μητέρα μου όταν ήμουν ακόμα σε μικρή ηλικία. Πολύ σύντομα ξαναπαντρεύτηκε, κάνοντας τον Άσερ. Και αυτός όμως ο γάμος δεν κράτησε για πολύ. Βλέπετε, παράλληλα διατηρούσε μια μακρά εξωσυζυγική σχέση. Χώρισε, ξαναπαντρεύτηκε κι έκανε τον δεύτερό μου αδελφό, τον Τόρι. Όπως θα καταλάβατε ο πατέρας μου ήταν κατά τι επιπόλαιος με αυτά τα θέματα, ωστόσο μεριμνούσε να είναι δίκαιος με όλους μας. Φρόντιζε να μη μας λείπει τίποτα. Είχαμε από μικροί άνετη ζωή.

- Είχατε επαφές με τ' αδέρφια σας; ρώτησε ο Ριβ.

- Δε θα πω ψέματα. Δεν είχαμε πολλές επαφές. Ο πατέρας μου επιχειρούσε να μας φέρνει πιο κοντά, παρά ταύτα οι σχέσεις μας περιορίζονταν κυρίως σε συναντήσεις σε γιορτές και εκδηλώσεις.

- Άρα δεν γνωρίζετε αρκετά για τις ζωές των αδελφών σας, συμπέρανε ο Μπελ.

- Δυστυχώς. Οι πιο κοντινοί τους άνθρωποι είναι οι γυναίκες τους. Αυτές θα σας πληροφορήσουν πολύ καλύτερα από 'μένα.

- Καλώς. Παρακαλώ συνεχίστε, είπε ο Ριβ.

- Ήταν αρκετά νέος ο πατέρας μου όταν αρρώστησε. Οι γιατροί του έδωσαν λίγους μήνες ζωής, αλλά κατάφερε ν'

αντέξει περίπου δυο χρόνια. Ήταν πεισματάρης, είπε ο Νίλσον αφήνοντας ένα ελαφρύ μειδίαμα να του ξεφύγει, δείχνοντας στιγμιαία να ταξιδεύει σε αναμνήσεις. Μπορεί να είναι αμαρτία αυτό που θα πω, αλλά μακάρι να είχε ζήσει λιγότερο. Ταλαιπωρήθηκε πολύ και δεν του άξιζε. Όταν λοιπόν έμαθε τι είχε, έφτιαξε ένα ίδρυμα με τ' όνομά του, σκοπός του οποίου ήταν να διαχειριστεί την περιουσία του. Καθένας από εμάς θα έπαιρνε το μερίδιο που του αναλογούσε όταν θα συμπλήρωνε το τριακοστό δεύτερο έτος της ηλικίας του.

- Μα γιατί σε τόσο μεγάλη ηλικία; ρώτησε ο Μπελ.

- Κύριε Μπελ, ο πατέρας μου είχε χτίσει μια μικρή αυτοκρατορία από κατασκευαστικές εταιρίες, εφημερίδες, εταιρίες συμβούλων. Το τελευταίο πράγμα που θα 'θελε θα 'ταν ένα νεαρό, ή τρεις στην περίπτωσή μας, να σκορπίσουν το οικοδόμημά του σα' τραπουλόχαρτα. Οι όροι του για να πάρει ο καθένας το μερίδιό του ήταν σαφείς. Πρώτον, να έχουμε συμπληρώσει το τριακοστό δεύτερο έτος της ηλικίας και δεύτερον, να έχουμε λευκό ποινικό μητρώο.

Ο Ριβ ανασηκώθηκε κάπως από την καρέκλα του, έγειρε μπροστά και έβαλε το δεξί του χέρι μπροστά από το στόμα του ακουμπώντας με τον αγκώνα του στο γραφείο δείχνοντας ενδιαφέρον για τη συνέχεια.

- Σύμφωνα με το καταστατικό του ιδρύματος, αν κάποιος

από εμάς έφευγε από τη ζωή πριν προλάβαινε να συμπληρώσει το τριακοστό δεύτερο έτος, τότε η περιουσία θα μοιραζόταν στους εναπομείναντες κληρονόμους. Φαντάζομαι καταλαβαίνετε πως φαίνεται όταν τ' αδέλφια μου δολοφονούνται κι εγώ είμαι ο μοναδικός ύποπτος. Αυτός είναι και ο λόγος που με κατηγορήσαν για δυο εγκλήματα που δεν τα χωράει ανθρώπου νους.

- Κύριε Νίλσον, το καταστατικό από μόνο του δεν έφτανε για να σας κατηγορήσουν. Υπάρχει και κάτι άλλο, κάτι με ένα τρακαρισμένο αμάξι σύμφωνα με τις εφημερίδες, έτσι δεν είναι; είπε ο Ριβ κοιτώντας τον επικριτικά.

Ο Νίλσον χαμήλωσε το βλέμμα του και άρχισε να δαγκώνει το κάτω χείλος του από νευρικότητα. Έδειχνε να προσπαθεί να σκεφτεί με προσοχή τι θα έλεγε.

- Πράγματι, είπε, και ύστερα κόμπιασε. Θεέ μου, όσο το σκέφτομαι, τόσο αντιλαμβάνομαι ότι κι εγώ θα κατηγορούσα τον εαυτό μου. Πως θα με πιστέψετε;

- Το αν θα σας πιστέψουμε ή όχι προς το παρόν δεν έχει μεγάλη σημασία για την υπόθεση. Η αλήθεια θα προκύψει από την έρευνα, τα στοιχεία και τα σωστά συμπεράσματα, είπε ο Ριβ με αυτοπεποίθηση.

- Δεν υπάρχει κάτι εναντίον μου για τη δολοφονία του Άσερ. Κάποιοι τον πυροβόλησαν μέσα από ένα αμάξι την ώρα που έμπαινε σπίτι του. Ούτε οι επιβαίνοντες αναγνωρίστηκαν, ούτε και το όχημα βρέθηκε. Στην περίπτωση του

Τόρι ωστόσο, τον σκότωσαν πέφτοντας επάνω στη μηχανή του. Ένας αυτόπτης μάρτυρας, ισχυρίστηκε ότι το αυτοκίνητο που τον χτύπησε ήταν μια Λίνκολν. Μαντέψτε ποιός έχει μια τέτοια, είπε ο Νίλσον καταριώντας την τύχη του. Ναι, εγώ. Αλλά γίνεται ακόμα χειρότερο. Το ίδιο βράδυ που σκότωσαν τον Τόρι, ενώ βρισκόμουν σταματημένος σε ένα φανάρι, κάποιος ανόητος ήρθε από το αντίθετο ρεύμα και με χτύπησε. Εξαφανίστηκε πριν προλάβω να καταλάβω τι συνέβη. Ευτυχώς εγώ δεν έπαθα κάτι αλλά το αμάξι είχε πάθει μεγάλη ζημιά κι έτσι την επόμενη μέρα το πήγα για επισκευή.

- Έτσι όταν ήρθε η αστυνομία να το ελέγξει αυτό ήταν σαν καινούργιο, είπε ο Μπελ.

Ο Νίλσον έγνεψε καταφατικά με το κεφάλι του και συνέχισε.

- Μα αν είχα χρησιμοποιήσει το αμάξι μου για να κάνω ένα έγκλημα, θα το πήγαινα την επόμενη μέρα για επισκευή ώστε όλος ο κόσμος να το δει;

- Κάποιες φορές το καλύτερο άλλοθι είναι να τα βγάζεις όλα στο φως, είπε ο Ριβ. Αν ήμουν στη θέση σας και είχα σκοτώσει τον Τόρι, θα επισκεύαζα το αμάξι μου για να μη βρεθούν στοιχεία και θα ισχυριζόμουν ότι το χτύπημα προήλθε από αλλού. Όπως επίσης θα προσλάμβανα έναν ιδιωτικό ερευνητή να αποδείξει την αθωότητα μου και θα φρόντιζα να το μάθει ο Τύπος, ώστε να βγάλω την εικόνα

του αδικημένου.

Ο Νίλσον σηκώθηκε απότομα τινάζοντας με οργή την καρέκλα του προς τα πίσω. Ο Μπελ ενστικτωδώς πετάχτηκε κι αυτός για να 'ναι έτοιμος για τα χειρότερα, την ίδια ώρα που ο Ριβ εξακολουθούσε να παρακολουθεί ατάραχος το περιστατικό, σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Ευτυχώς η λογική υπερίσχυσε του θυμού και ο Νίλσον βρήκε γρήγορα την ψυχραιμία του.

- Ήταν λάθος μου που ήρθα, είπε κοφτά και γύρισε την πλάτη του για να φύγει.

- Κύριε Νίλσον, παρακαλώ καθίστε. Ο λόγος που σας μίλησα έτσι ήταν για να δω την αντίδρασή σας, η οποία ομολογώ ήταν αρκετά αυθόρμητη. Ήταν η αντίδραση ενός αθώου. Συγχωρέστε τους τρόπους μου, αλλά οφείλω να είμαι επιφυλακτικός. Μπορεί να σας είπα πριν λίγο ότι δεν έχει σημασία για την υπόθεση αν θα σας πιστέψουμε, έχει όμως για 'μας. Δε θα θέλαμε ο πελάτης μας να 'ναι ο δολοφόνος.

Ο Νίλσον ήταν εμφανώς θυμωμένος. Χρειάστηκε λίγος χρόνος και οι παραινήσεις των Ριβ και Μπελ ώστε να δώσει τόπο στην οργή και η συζήτηση να συνεχιστεί κανονικά. Για λίγο επικράτησε σιωπή. Ο Μπελ ήταν αυτός που ανέλαβε να σπάσει τον πάγο.

- Δε μας είπατε, όταν σας τράκαραν δεν ήταν κανένας εκεί; Κάποιο άλλο όχημα; Κάποιος περαστικός ενδεχομένως;

- Όχι, ο δρόμος ήταν άδειος. Περίμενα μόνος στο φανάρι.
 - Άρα υπάρχει μονάχα η δική σας μαρτυρία που δικαιολογεί τη ζημιά στο αμάξι, μονολόγησε ο Ριβ.
 - Τι μπορείτε να μας πείτε για τον αυτόπτη μάρτυρα της δολοφονίας του Τόρι; ρώτησε ο Μπελ.
 - Είναι ένας μικροαπατεώνας που μπαινόβγαινε εδώ και χρόνια στη φυλακή για πάσης φύσεως αδικήματα. Είναι έξω εδώ και πέντε χρόνια και ισχυρίζεται ότι βαδίζει πια στο σωστό δρόμο. Οι ένορκοι εντούτοις φαίνεται πως δεν είχαν την ίδια γνώμη. Ένεκα πρότερου βίου, η μαρτυρία του δεν είχε μεγάλη βαρύτητα, είπε ο Νίλσον ξεφυσώντας από ανακούφιση. Βέβαια, κακά τα ψέματα, βοήθησαν και οι δικηγόροι μου σ' αυτό, χωρίς φυσικά αυτό να σημαίνει πως παραποιήθηκε η αλήθεια. Ζητήστε από την ασφάλεια τον φάκελό του. Είναι πλούσιος σας διαβεβαιώ.
- Ο Μπελ κοίταξε με το πλάι του ματιού του τον Ριβ για να του θυμίσει την κουβέντα που είχανε πριν πάει ο Νίλσον. Εκείνος προσπάθησε να μη χαμογελάσει, γι' αυτό συνέχισε τη συζήτηση.
- Κύριε Νίλσον υπάρχει κάτι άλλο που θα θέλατε να μας πείτε;
 - Σας είπα όλα όσα γνωρίζω. Αν ωστόσο χρειαστείτε οποιαδήποτε πληροφορία που μπορεί να σας φανεί χρήσιμη, μη διστάσετε να με ρωτήσετε, αν ασφαλώς δεχτείτε πρώτα να αναλάβετε την υπόθεσή μου.

- Θα την αναλάβουμε την υπόθεσή σας, είπε ο Ριβ.
- Περίφημα, είπε ο Νίλσον βγάζοντας ένα φουσκωμένο φάκελο από την τσέπη του σακακιού του. Αυτά είναι μια μικρή προκαταβολή, συμπλήρωσε, και αφού χαιρέτησε δια χειραψίας τους δυο άνδρες, έφυγε.

Οι Ριβ και Μπελ, έπειτα από την αποχώρηση του Στίβεν Νίλσον απ' το γραφείο τους, σχεδίασαν τη στρατηγική τους. Αποφάσισαν να χωριστούν. Ο Ριβ θα επισκεπτόταν το ίδρυμα Νίλσον για να μάθει από πρώτο χέρι τα της κληρονομιάς, ενώ ο Μπελ θα πήγαινε στο αστυνομικό τμήμα και συγκεκριμένα στον κοινό τους φίλο, επιθεωρητή Λένι, για να μελετήσει την αναφορά της αστυνομίας. Ήταν η αρχή της σημαντικότερης υπόθεσης της καριέρας τους.

3. Επίσκεψη στο ίδρυμα Νίλσον

Ο Ριβ δεν αργούσε να φτάσει. Ήταν επί της οδού Στάντον και ήδη μπορούσε να διακρίνει καθαρά το ίδρυμα. Στεγάζοταν σ' ένα κλασικό κτήριο στο οποίο ο χρόνος είχε αφήσει μόνιμα τα σημάδια πάνω του, ωστόσο φαίνονταν να γίνονται κάποιες προσπάθειες αποκατάστασης, καθώς είχαν τοποθετηθεί σκαλωσιές στο ανατολικό του τμήμα.

Ο χώρος στάθμευσης ήταν μεγάλος με αρκετές άδειες θέσεις. Ο Ριβ πάρκαραε το αμάξι του και πήγε με τα πόδια ως την κεντρική είσοδο. Καθώς περπατούσε προς αυτήν, δεν μπορούσε να μην προσέξει την προτομή ενός ανδρός που δέσποζε στο προαύλιο χώρο του κτηρίου. Πλησίασε για να διαβάσει την επιγραφή.

- Άντονι Νίλσον (1897-1953), μονολόγησε ο Ριβ και κοντοστάθηκε παρατηρώντας τα χαρακτηριστικά του προσώπου. Ο μακαρίτης είχε επιβλητική φυσιογνωμία με λίγα μαλλιά στο μπροστινό μέρος της κεφαλής, μεγάλα μάτια, ψηλά ζυγωματικά και έντονη έκφραση που τονιζόταν από τις εμφανείς ρυτίδες στο κούτελο και στην περιοχή γύρω από το στόμα.

Ο Ριβ άφησε πίσω του την προτομή και κατευθύνθηκε στο εσωτερικό του κτηρίου. Η πόρτα ήταν ήδη ανοιχτή. Μπαίνοντας, βρέθηκε σε έναν ανέλπιστα μοντέρνο χώρο, γεμάτο από καθρέφτες σε τοίχους και οροφή, ενώ πίνακες με

έντονα χρώματα είχαν τοποθετηθεί διάσπαρτα.

Μια κοπέλα καθόταν πίσω από ένα γκισέ. Ο Ριβ την πλησίασε.

- Καλημέρα σας, Έχω έρθει για τον κύριο Αλεξάντερ Κομπ.
- Είστε ο κύριος; ρώτησε η υπάλληλος σηκώνοντας το ακουστικό του τηλεφώνου για να ειδοποιήσει για την άφιξη.
- Ριβ. Με περιμένει.

- Κύριε Ριβ, παρακαλώ καθίστε, είπε ο Αλεξάντερ Κομπ έχοντας πρώτα δώσει το χέρι του στον επισκέπτη του. Να σας προσφέρω κάτι; Δε θα δεχτώ όχι για απάντηση. Έχω κρασί δικής μου παραγωγής.

Ο Ριβ δεν πρόλαβε ν' απαντήσει καθώς ο Κομπ ήδη παράγγελλε από τηλεφώνου δυο ποτήρια.

- Λοιπόν, πως μπορώ να σας βοηθήσω;
- Όπως σας εξήγησα και απ' το τηλέφωνο, θα ήθελα όσες περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να μου δώσετε για τους Νίλσον. Ακόμα και ένα ασήμαντο φαινομενικά στοιχείο μπορεί εν τέλει να αποδειχτεί χρήσιμο, οπότε ακόμα και οι λεπτομέρειες μετράνε.
- Καλώς. Από πού θα θέλατε ν' αρχίσουμε;
- Πρώτα απ' όλα, πείτε μου λίγα λόγια για 'σας και κυρίως ποια είναι η σχέση σας με τους Νίλσον.

- Ήμουν ο στενότερος συνεργάτης του Άντονι Νίλσον. Ουσιαστικά μαζί διοικούσαμε, είπε ο Κομπ και μετά από μια παύση συνέχισε. Ο Άντονι κάποια στιγμή αρρώστησε πολύ άσχημα. Ήταν όμως πεισματάρης. Ερχόταν στη δουλειά και για μεγάλο διάστημα κανείς μας δεν ήξερε τίποτα. Δε φαινόταν να έχει και κάποιο πρόβλημα. Μια μέρα λοιπόν, μπήκε θυμάμαι στο γραφείο μου και από το βλέμμα του κατάλαβα ότι δε θα ήταν κάτι καλό. Τότε μου μίλησε για την ασθένεια. Οι γιατροί δεν του έδιναν ελπίδες. Έπρεπε να κατοχυρώσει τα παιδιά του. Έτσι έφτιαξε αυτό το ίδρυμα και με όρισε επικεφαλής.

- Και ο ρόλος σας εδώ;

- Ο ρόλος μου είναι διπλός. Πρωτίστως διαχειρίζομαι την περιουσία των παιδιών του μέχρι, σύμφωνα με το καταστατικό, ο καθένας να πάρει ό,τι του αναλογεί.

- Στο τριακοστό δεύτερο έτος της ηλικίας, συμπλήρωσε ο Ριβ.

- Ακριβώς.

- Ουσιαστικά δηλαδή είστε στη θέση του Άντονι Νίλσον.

Ο Κομπ έγνεψε καταφατικά. Την ίδια ώρα μια νέα γυναίκα, προκλητικά για γραφείο ντυμένη, εμφανίστηκε στη πόρτα κρατώντας ένα δίσκο με δυο ποτήρια κρασί. Ζήτησε την άδεια του Αλεξάντερ Κομπ να περάσει.

- Έλα, έλα. Άφησε σε παρακαλώ το δίσκο στο γραφείο και δώσε ένα ποτήρι στον κύριο.

- Ευχαριστώ πολύ, είπε ο Ριβ χαμηλώνοντας το κεφάλι του για να δείξει την εκτίμησή του σε αυτή αλλά και για να «ερευνησει» τις καμπύλες της.

Οι δυο άνδρες περίμεναν έως ότου είχε βγει από τον χώρο για να συνεχίσουν.

- Ο Άντονι Νίλσον είχε παντρευτεί κάμποσες φορές, έτσι δεν είναι; ρώτησε ο Ριβ και κοίταξε την πόρτα από την οποία βγήκε η κοπέλα.

Ο Κομπ γέλασε με την ψυχή του.

- Τρεις γάμους έκανε. Ήταν ζωηρός ο συγχωρεμένος.

Ο Ριβ επιχείρησε να κάνει την επόμενη του ερώτηση όταν ο Κομπ σήκωσε το ποτήρι του στον αέρα.

- Στην υγιά σας.

Ο Ριβ ανταπέδωσε την ευχή, ανάδευσε το κρασί και ήπια μια γουλιά. Η έκφραση του Κομπ έδειχνε προσμονή για τις εντυπώσεις.

- Καταλαβαίνετε τ' αρώματα της κανέλας, του γαρύφαλλου; ρώτησε ο Κομπ.

- Και του κακάο, συμπλήρωσε ο Ριβ. Ωραίο χρώμα, βαθυκόκκινο, καλή δομή, άριστη ισορροπία.

- Γνώστης του κρασιού. Ήδη σας εκτιμώ.

- Γνώστης του καλού κρασιού, είπε ο Ριβ με τον Κομπ ν' αναγνωρίζει με ένα του νεύμα τη φιλοφρόνηση.

- Λοιπόν, τι λέγαμε;

- Είπατε ότι ο ρόλος σας είναι διπλός.

- Πράγματι. Ο Νίλσον μου ανέθεσε και να επιβλέπω τα παιδιά του. Ήθελε να φροντίσω, μαζί με τις μητέρες τους βέβαια, να σπουδάσουν και παράλληλα να τα κρατάω μακριά από προβλήματα.
- Προβλήματα με το νόμο.
- Κύριε Ριβ, η στήριξη των μετόχων σε μια επιχείρηση δεν είναι δεδομένη. Οι Νίλσον όφειλαν να παρουσιάζουν μια καλή εικόνα, εικόνα σταθερότητας, αξιοπιστίας. Ο ανταγωνισμός εκεί έξω είναι μεγάλος, είπε ο Κομπ δείχνοντας με το χέρι του έξω από το παράθυρο.
- Καταλαβαίνω, είπε ο Ριβ σκεπτικός. Για να διαχειρίζεστε ουσιαστικά τη δημόσια εικόνα τους, αυτό συνεπάγεται ότι γνωρίζετε σε μεγάλο ποσοστό τη ζωή τους. Κάνω λάθος;
- Καθόλου λάθος. Πράγματι είχα στενή σχέση και με τα τρία παιδιά.
- Τι μπορείτε λοιπόν να μου πείτε για καθέναν από αυτούς;
- Ας αρχίσουμε τότε κατά σειρά γέννησης, από τον Στίβεν. Ο μεγαλύτερος γιός του Νίλσον και σίγουρα αυτός που ξεχωρίζει, είπε ο Κομπ με σιγουριά.
- Ο Ριβ άφησε το ποτήρι του στο δίσκο, κάθισε όσο πιο βαθιά μπορούσε στην καρέκλα του και σταύρωσε τα χέρια του δείχνοντας ενδιαφέρον. Κάθε πληροφορία για τον πελάτη του θα ήταν χρήσιμη. Πόσο μάλλον όταν ήξερε ότι υπήρχε ανοιχτό το ενδεχόμενο να ήταν δολοφόνος.
- Τα επιχειρηματικό δαιμόνιο του Στίβεν μπορεί να συγκρι-

θεί επί ίσοις όροις με το αντίστοιχο του πατέρα του. Έχει ένα διαολεμένα έξυπνο μυαλό και απίστευτη αντίληψη της λειτουργίας της αγοράς. Περιμένουμε πως με τη δυναμική που θα του δώσει το ίδρυμα θα θριαμβεύσει. Μόλις στα είκοσι οχτώ του χρόνια είχε τη δική του κατασκευαστική εταιρία. Σήμερα η αξία της έχει πολλαπλασιαστεί κυρίως λόγω των συμφωνιών της για κατασκευές τραπεζών και ασφαλιστικών εταιριών. Το πιο σπουδαίο είναι πως δε χρησιμοποίησε λεφτά από το ίδρυμα. Άλλωστε δεν επιτρέπεται. Ό,τι έκανε, το κατάφερε μόνος του, με τα χρήματα που είχε δώσει ο Άντονι Νίλσον στη μητέρα του. Αντί να τα χρησιμοποιήσει μόνο για σπουδές και για την καθημερινή του κίνηση, αυτός τα επένδυσε, τέσσερα μόλις χρόνια πριν πάρει το μερίδιο του. Κάλλιστα θα μπορούσε, ξέροντας τι έπεται, να τα έχει ξοδέψει.

- Έχετε ικανό τον Στίβεν να σκοτώσει; ρώτησε ο Ριβ κοφτά. Ο Κομπ ανασηκώθηκε από την καρέκλα του από την αμεσότητα της ερώτησης.
- Είστε άνθρωπος της ουσίας. Μου αρέσει αυτό. Όχι λοιπόν, δεν πιστεύω ότι είναι ικανός για να διαπράξει οποιοδήποτε έγκλημα, απάντησε κατηγορηματικά ο Κομπ. Αν θέλετε να του προσάψετε κάτι, έχει πάρει δύο κλήσεις για παράνομη στάθμευση, συμπλήρωσε, δείχνοντας τη σιγουριά του για την ακεραιότητα του Στίβεν.
- Το ίδιο μικρές ήταν και οι παρασπονδίες των Άσερ και

Τόρι; Κλήσεις;

Ο Κομπ χαμήλωσε το κεφάλι του και εστίασε το βλέμμα του σε κάποια χαρτιά που βρίσκονταν μπροστά του. Έδειχνε να μετρά προσεκτικά τα λόγια που θα 'λεγε.

- Ο Τόρι δεν είχε προκαλέσει ποτέ προβλήματα. Ήταν καλός άνθρωπος και θα γινόταν καλός οικογενειάρχης, είπε ο Κομπ εμφανώς λυπημένος. Σπούδασε νομικά και πήγε σε μεγάλη εταιρεία δικηγόρων για την πρακτική του. Η ωριμότητά του χαρακτήρα του ήταν εμφανής από τα εφηβικά του κιόλας χρόνια.

- Ο Στίβεν είναι ο μεγαλύτερος σε ηλικία και ο Τόρι ήταν ο μικρότερος. Αποφεύγετε να μιλήσετε για τον Άσερ;

Ο Αλεξάντερ Κομπ έδειχνε προβληματισμένος.

- Σας εξήγησα πόσο μετράει η εικόνα κύριε Ριβ. Ο Άσερ είχε κάποια προβλήματα.

- Κύριε Κομπ, ο Άσερ είναι νεκρός. Δε νομίζω να χρειάζεται πια την καλή εικόνα εκεί που είναι.

Ο Κομπ έμεινε ακίνητος και προβληματισμένος.

- Δεν είναι μόνο θέμα δημόσιας εικόνας, αλλά και δικής μου αποτυχίας. Απέτυχα να τον προστατέψω, ενώ ήξερα.

- Ξέρατε τι ακριβώς;

- Ο Άσερ είχε πρόβλημα με τον τζόγο. Ισχυριζόταν ότι το είχε ξεπεράσει, αλλά δε νομίζω ότι έλεγε την αλήθεια, είπε ο Κομπ εκνευρισμένος με τον εαυτό του.

- Πρέπει να ήσασταν πολύ φίλοι με τον Άντονι Νίλσον για

να ενδιαφέρεστε τόσο.

Το σκυθρωπό πρόσωπο του Κομπ έφτανε για να δώσει την απάντηση.

- Εσείς κύριε Κομπ τι πιστεύετε ότι έγινε με τους Νίλσον;
- Ειλικρινά δεν ξέρω. Τα μπλεξίματα του Άσερ ίσως δικαιολογούν την κατάληξή του, αλλά για τον Τόρι απλά δεν υπάρχει λογική εξήγηση.
- Τα στοιχεία δείχνουν τον Στίβεν Νίλσον.
- Δικάστηκε και αθωώθηκε, είπε ο Κομπ αυστηρά.
- Υπάρχει πιθανότητα κάποιος από το ίδρυμα να τους ήθελε νεκρούς;

Το πρόσωπο του Κομπ γέμισε οργή. Προτού αυτή ξεσπάσει, ο Ριβ πρόλαβε να συνεχίσει το συλλογισμό του.

- Ασφαλώς αντιλαμβάνεστε πως οφείλω να ερευνήσω κατά πόσο το ίδρυμα είναι υπεύθυνο. Όλοι είναι ένοχοι μέχρι αποδείξεως του εναντίου.
- Φαντάζομαι πως έχετε δίκιο, είπε ο Κομπ συγκαταβατικά.
- Μου είπατε πως ο Στίβεν Νίλσον είναι άξιος συνεχιστής του πατέρα του. Μήπως κάποιοι ήθελαν τους αδελφούς του νεκρούς, ώστε οι επιχειρήσεις τους να μην πάνε σε χέρια ερασιτεχνών;
- Δεν μπορώ ν' απαντήσω σε εικασίες. Πάντως αν είναι έτσι, τότε η επιλογή αυτή ήταν παντελώς ανόητη, είπε ο Κομπ και έβγαλε από ένα συρτάρι του γραφείου του κάποιες κόλλες χαρτί με οικονομικούς δείκτες. Αυτά είναι μια

συγκριτική μελέτη των τιμών των μετοχών πριν και μετά τους θανάτους. Δε χρειάζεται να είστε ειδικός για να καταλάβετε και μόνος σας τις συνέπειες. Είναι θαύμα πως κρατώ ακόμη σταθερό το τιμόνι.

Ο Ριβ αφιέρωσε λίγα λεπτά διαβάζοντας προσεκτικά τις σελίδες.

- Νομίζω αυτή η κουβέντα αρκεί για τώρα, είπε, επιστρέφοντας.

Ο Κομπ σηκώθηκε από την καρέκλα του για να ξεπροβοδίσει τον επισκέπτη του. Καθώς ο Ριβ έφευγε, κοίταξε την πόρτα του γραφείου να κλείνει. Αναρωτιόταν αν είχε άραγε εμπλοκή το ίδρυμα στις δολοφονίες. Ήταν πολύ νωρίς για ν' απαντήσει.

4. Επίσκεψη στο αστυνομικό τμήμα

Δεν ήταν η πρώτη φορά που ο Μπελ βρισκόταν στο αστυνομικό τμήμα του Λος Άντζελες, εκ μέρους του Ριβ, για πληροφορίες. Ο Ριβ δούλευε επί χρόνια με τον επιθεωρητή Λένι και είχε την πολυτέλεια, ακόμα και τώρα που είχε παραιτηθεί, να του δίνεται ό,τι χρειαζόταν για τις υποθέσεις του. Και η φιλία του Μπελ με τον επιθεωρητή όμως κρατούσε χρόνια. Εξάλλου ο Λένι ήταν αυτός που τον σύστησε στον Ριβ και τον πρότεινε για συνεργάτη του.

- Καλημέρα Λένι.

- Καλημέρα Μπελ. Μόλις παράγγελα κάτι για να φάω. Θέλεις κάτι;

- Το γνωστό.

Ο επιθεωρητής, αφού φρόντισε να συμπεριλάβει και την επιθυμία του Μπελ, κατέβασε το ακουστικό.

- Έχω ό,τι ζήτησες, είπε, δίνοντας στον Μπελ ένα φάκελο που βρισκόταν μπροστά του.

- Εσύ Λένι τι πιστεύεις ότι έγινε;

- Πρώτη φορά στην καριέρα μου είχα υπόθεση που να διακυβεύονται τόσα πολλά. Ειλικρινά, δεν ξέρω τι να πω. Ο Στίβεν Νίλσον αθώωθηκε, αλλά έχω τις αμφιβολίες μου.

- Εδώ βλέπω πως ο Άσερ Νίλσον είχε πρόβλημα, είπε ο Μπελ διαβάζοντας την αναφορά.

- Στοιχημάτιζε, έπαιζε χαρτιά, ό,τι βάλει ο νους σου. Η σύ-

ζυγός του ισχυρίστηκε πως το τελευταίο διάστημα είχε απεξαρτητοποιηθεί.

- Έτσι λένε όλοι.

- Δεν μπορούμε και να τον ρωτήσουμε εκεί που είναι. Όπως λοιπόν φαντάζεσαι, από το πάθος του αρχίσαμε την έρευνά μας γι' αυτόν. Ο τζόγος έχει ήδη σκοτώσει αρκετούς.

- Αποτέλεσμα;

- Κανένα. Γι' αυτό και ο μισός Τύπος φόρτωσε το έγκλημα στον Στίβεν Νίλσον. Ο άλλος μισός είναι του ιδρύματος βλέπεις. Ο Τόρι Νίλσον σκοτώθηκε την επόμενη μέρα. Δεν ήθελαν και πολύ οι φυλλάδες για να τον σταυρώσουν χρεώνοντάς του και τον πρώτο θάνατο.

- Ο Τόρι δείχνει να ήταν ευυπόληπτος πολίτης. Δικηγόρος στο επάγγελμα με λευκό ποινικό μητρώο. Τι μπορείς να μου πεις γι' αυτόν που είδε το περιστατικό;

- Ο Τζακ Κάρτον, ο αυτόπτης μάρτυρας στο ατύχημα του Τόρι, ήταν το σημείο αναφοράς στη δίκη. Αν ο λόγος του μετρούσε, ο Στίβεν Νίλσον θα ήταν στη φυλακή.

- Τον ήξερες;

- Ήταν τακτικός πελάτης του τμήματος. Τώρα τελευταία έχουμε καιρό ν' ακούσουμε από αυτόν. Έχει μεγαλώσει κιόλας.

- Ήταν σίγουρος ότι δεν ήταν ατύχημα; Κάθε μέρα χιλιάδες ασυνείδητοι σκοτώνουν συνανθρώπους τους και τους πα-

ρατάνε στο δρόμο.

- Απολύτως σίγουρος. Ο Κάρτον κατέθεσε πως βρισκόταν αρκετά μέτρα πίσω από τη μοτοσυκλέτα του Τόρι Νίλσον, αλλά μπορούσε να δει καθαρά το συμβάν. Δεν υπήρχαν προβολείς να κατευθύνονται κάθετα προς την Άντζελες Φόρεστ. Εμφανίστηκαν από το πουθενά, λίγο πριν το χτύπημα.

- Ο Στίβεν Νίλσον μας είπε πως όταν τράκαρε τη Λίνκολν του δεν ήταν κανένας εκεί. Εδώ γράφει ότι, σύμφωνα με την κατάθεσή του, το ατύχημα έγινε σε φανάρι της οδού Χιλ στις δέκα το βράδυ. Δε γνωρίζω τον δρόμο. Είναι ερημικός;

- Πολύ. Κατέθεσε ότι περνούσε κάθε μέρα από εκεί γιατί είχε διαπιστώσει πως έκοβε δρόμο για το σπίτι του.

- Και πήγε πρωί-πρωί στο συνεργείο. Εσείς πως και αργήσατε να τον ψάξετε. Αν είχατε το αμάξι του προτού το επισκευάσει θα μπορούσατε, με τη βοήθεια ειδικού, να συγκρίνετε τη ζημιά του με την αντίστοιχη της μηχανής για να δείτε αν ταιριάζουν.

- Ο αυτόπτης μάρτυρας δεν είδε αριθμό πινακίδας, αλλά μόνο τη μάρκα του οχήματος. Αυτό μας καθυστέρησε. Μιλήσαμε και με τον μηχανικό που πήγε ο Στίβεν Νίλσον και μας είπε πως του τηλεφώνησε ν' ανοίξει πιο νωρίς για να του φτιάξει τη Λίνκολν και ως ανταμοιβή θα του έδινε τα διπλά.

- Αυτό κι αν μυρίζει ενοχή.
 - Ενοχή ή καπρίτσιο ενός πλουσίου. Αυτοί φίλε μου δε σκέφτονται όπως εσύ κι εγώ.
 - Είχε πάντως και το κίνητρο και τους πόρους για να σκηνοθετήσει τις δυο δολοφονίες.
 - Αυτό είναι αλήθεια. Αυτή τη στιγμή η περιουσία των αδελφών του, του ανήκει, και με τις κατηγορίες να μην υφίστανται, είναι ο άρχοντας της πόλης. Ωστόσο οι μέθοδοι που σκοτώθηκαν τ' αδελφιά του διαφέρουν σημαντικά. Ο θάνατος του Άσερ ήταν καθαρή εκτέλεση. Αν ήταν ο Στίβεν Νίλσον γιατί να μην έχει σχεδιάσει κάτι ανάλογο και για τον Τόρι, παρά να ρισκάρει να καταδικαστεί;
- Το ερώτημα έμεινε αναπάντητο. Ο Μπελ ήταν αυτός που έδωσε συνέχεια στην συζήτηση.
- Ο Ριβ βρίσκεται στο ίδρυμα για να μάθει ό,τι μπορεί από τον πρόεδρό του.
 - Ο Αλεξάντερ Κομπ φαίνεται πρόσχαρης αλλά κατά βάθος είναι ύπουλος. Ένεκα της υπόθεσης, είχα περάσει αρκετό χρόνο μαζί του. Προστατεύει τα συμφέροντα των επιχειρήσεων Νίλσον σαν ντόμπερμαν. Ο Ριβ δε θα μάθει πολλά απ' αυτόν. Όταν έδωσε την κατάθεσή του ήταν λακωνικός σχετικά με το ίδρυμα και ουσιαστικά είχε απομνημονεύσει το καταστατικό και σαν κασετόφωνο το επαναλάμβανε. Όσο για τις σχέσεις του με τους Νίλσον, παραδέχτηκε ότι ήταν στενές και γνώριζε και το πρόβλημα του Άσερ, χωρίς

ωστόσο να μας δώσει περισσότερες λεπτομέρειες.

- Λες να έχει να κάνει κάτι με τους θανάτους;

- Δεν αποκλείεται. Τόσα χρόνια είναι η κεφαλή του ιδρύματος και τώρα έρχονταν τρεις άλλοι να του πάρουν τη θέση.

- Αν είναι έτσι, τότε ο Στίβεν Νίλσον μπορεί να βρίσκεται σε κίνδυνο.

- Είναι πιθανό, αν και ενέχει ρίσκο, είπε ο Λένι και έδωσε στον φίλο του την ημερήσια εφημερίδα που είχε κρατήσει στο συρτάρι του. Κοίτα τα νέα από το χρηματιστήριο. Όλες οι μετοχές των εταιρειών που είναι προσκείμενες στο ίδρυμα ακόμα κατακυλάνε λόγω των θανάτων.

- Η υπόθεση έχει κλείσει για την αστυνομία;

- Ναι, λόγω ελλιπών στοιχείων. Έπειτα από δική μου παραίνεση, έγιναν κάποιες φιλότιμες προσπάθειες μετά τη δίκη για να συνεχιστεί η έρευνα, αλλά σύντομα άρχισε η γκρίνια των ανωτέρων ότι απασχολώ προσωπικό για υπόθεση που δεν έχει κάτι νέο να δώσει.

Ο Μπελ έβγαλε ένα σημειωματάριο από την αριστερή τσέπη του παντελονιού του και ένα στυλό από την εσωτερική θήκη του σακακιού του και ετοιμαζόταν ν' αντιγράψει ό,τι θεωρούσε σημαντικό από τον φάκελο, όπως ονόματα, τηλέφωνα, διευθύνσεις των εμπλεκομένων και των συγγενών τους αλλά και ολόκληρα αποσπάσματα από την εκτενή αναφορά.

- Ελπίζω να μη σε πειράζει.

- Δε χρειάζεται να το μάθει κανείς.

Εν τω μεταξύ είχαν φτάσει τα σάντουιτς και οι καφέδες. Ο Λένι πλήρωσε τον άνθρωπο που τα έφερε και περίμενε ωσότου ο Μπελ να έχει τελειώσει για να κολατσίσουνε μαζί.

Κανένας τους δεν ήξερε ότι λίγο αργότερα θα συνέβαινε κάτι αναπάντεχο. Ένα γεγονός που θ' άλλαζε ριζικά τον χάρτη της υπόθεσης.

5. Γεύμα στην οικία Νίλσον

Είχαν περάσει λίγες μέρες από τη λήξη της δίκης, όταν ο Στίβεν Νίλσον ζήτησε από την γυναίκα του, Κέιτ, να φροντίσει τις ετοιμασίες για ένα γεύμα, για συγγενείς και φίλους. Σκοπός του δεν ήταν να γιορτάσει το γεγονός πως είχε αθωωθεί, ούτε πως είχε γίνει ο πλουσιότερος άνδρας της πόλης. Τ' αδέρφια του είχαν πεθάνει. Αυτό τα επισκίαζε όλα κι ας μην είχαν και τις στενότερες των σχέσεων. Ο Στίβεν σκεφτόταν τις κουνιάδες του, Αντζελίνα και Μέρι Νίλσον, τον δικό τους πόνο. Ήθελε να καθίσουν όλοι μαζί γύρω από το ίδιο τραπέζι, ως οικογένεια, για να νιώσουν πως δεν είναι μόνες. Χάρηκε πολύ όταν και οι δύο αποδέχτηκαν την πρόσκληση. Έπειτα απ' όσα έγιναν, φοβόταν μήπως δεν δεχτούν, θεωρώντας τον ακόμα υπεύθυνο για τους χαμούς των αντρών τους. Δυστυχώς, ακόμα και σε μια τέτοια μέρα σύναξης, οι υποχρεώσεις του Στίβεν Νίλσον δεν μπορούσαν να περιμένουν. Ασφαλώς θα έδινε το παρών στο τραπέζι, ωστόσο όφειλε να περάσει και αρκετές ώρες στον δεύτερο όροφο του σπιτιού του, στο γραφείο του, μαζί με τους στενούς του συνεργάτες, τα ξαδέλφια Τζον και Μάθιου Τάνερ, τους οποίους και προσκάλεσε στο γεύμα. Συν των άλλων θα παρευρίσκονταν ο στενός φίλος του Στίβεν Νίλσον, Αλ Μέλοου, καθώς και η Λάνα Τάνερ, σύζυγος του Μάθιου Τάνερ.

- Μάθιου περίμενε, φώναξε η Κέιτ καθώς εκείνος κατευθυνόταν προς τις σκάλες. Να σου ετοιμάσω ένα πιάτο με λίγα ορεκτικά και τρία ποτήρια με κρασί να τα πας πάνω; Είστε από το πρωί κλεισμένοι στο γραφείο και δεν έχετε πάρει τίποτα.
- Μην μπαίνεις στον κόπο Κέιτ. Όπου να 'ναι θα κατέβουμε όλοι μαζί. Άστο γι' αργότερα όταν θα κάτσουμε με τους υπόλοιπους στο τραπέζι. Αλήθεια, που είναι οι άλλοι;
- Η γυναίκα σου και ο Αλ Μέλοου δεν έχουν έρθει ακόμα.
- Ο Αλ Μέλοου; ρώτησε απορημένος ο Μάθιου μη μπορώντας να θυμηθεί που είχε ξανακούσει αυτό το όνομα.
- Είναι φίλος του Στίβεν. Μάλλον θα τον θυμάσαι από τον γάμο μας.
- Εκείνος ο κοντοπίθαρος; είπε ο Μάθιου χαμογελώντας.
- Είναι μετρίου αναστήματος. Ντροπή σου, είπε η Κέιτ με ευχάριστη διάθεση. Η Λάνα πως και δεν ήρθε μαζί σου;
- Διασκεδάσαμε μέχρι αργά χτες το βράδυ. Την ξέρεις. Όση ενέργεια έχει όσο είναι ξύπνια, τόσο νωχελική είναι όταν νυστάζει. Εγώ είχα δουλειά από πολύ νωρίς με τον Στίβεν και τον Τζον. Δεν ήθελα να την ταλαιπωρήσω. Την άφησα να κοιμηθεί λίγο παραπάνω. Θα έρθει αργότερα.
- Καλά έκανες.
- Η Μέρι και η Αντζελίνα είναι ακόμα στον κήπο;
- Δεν καταλαβαίνεις; Έχουν τους χαμούς των αντρών τους που τις ενώνει. Θα έχουν πολλά να πουν. Δε σου κρύβω ότι

ήταν ιδέα του Στίβεν να μαζευτούμε σήμερα εδώ, κυρίως γι' αυτές. Θέλει οι κουνιάδες του να νιώθουν ότι έχουν οικογένεια.

- Είναι καλός άνθρωπος ο άντρας σου Κέιτ, είπε ο Μάθιου, δείχνοντας όμως λίγο προβληματισμένος στη συνέχεια.

- Τι συμβαίνει;

- Απλά αναρωτιέμαι ποια είναι η ψυχολογία τους, όχι όμως εξαιτίας των θανάτων των συζύγων τους.

- Τότε; είπε η Κέιτ έχοντας ήδη μαντέψει την απάντηση.

- Κέιτ, ο Στίβεν ήταν ο βασικός ύποπτος, τουλάχιστον για τη δολοφονία του Τόρι. Ο άντρας σου δε θα μπορούσε να το έχει κάνει. Δεν είναι τέτοιος άνθρωπος. Οι κουνιάδες του όμως έχουν πεισθεί;

- Αν όχι, τότε γιατί να δεχτούνε την πρόσκληση;

- Μάλλον έχεις δίκιο, απάντησε ο Μάθιου κάπως σκεπτικός. Λοιπόν, επιστρέφω στη δουλειά.

- Καλή συνέχεια.

Όσο εκείνος ανέβαινε τις σκάλες το κουδούνι της εξώπορτας ακούστηκε.

Η Κέιτ άνοιξε. Ήταν οι κουνιάδες του Στίβεν, Μέρι και Αντζελίνα Νίλσον, και από πίσω τους ο φίλος του, Αλ Μέλου.

- Αλ, καλώς ήρθες, είπε η Κέιτ και έσπευσε να τον φιλήσει.

- Γεια σου καλλονή, είπε ο Αλ κάνοντας την Κέιτ να κοκκινίσει ελαφρά. Βρήκα τις κοπέλες στον κήπο και μιλούσαμε.

- Είναι εξαιρετική παρέα, είπε η Αντζελίνα. Μέχρι να έρθει, η Μέρι κι εγώ κάθε άλλο παρά πρόσχαρες ήμασταν.

Η Κέιτ για ν' αποφύγει η συζήτηση να πάρει άσχημη τροπή, άλλαξε γρήγορα θέμα.

- Αλ, πως ήταν η πτήση σου;

- Μη ρωτάς. Τρικυμιώδης. Τόσα χρόνια κάνω το ταξίδι Γαλλία-Αμερική και πρώτη φορά μου έτυχε κάτι τέτοιο.

Η Κέιτ σεβόμενη την επιθυμία του δεν έδωσε συνέχεια στο θέμα και αφού πήρε τα πανωφόρια των καλεσμένων, φρόντισε να νιώσουν πόσο ευπρόσδεκτοι ήταν συνοδεύοντάς τους στο καθιστικό και προσφέροντάς τους τα ποτά της επιλογής τους.

- Εμένα θα σε συγχωρέσετε, είπε, καθώς γέμιζε το ποτήρι της Μέρι Νίλσον με το κρασί της αρεσκείας της. Πάω στη κουζίνα για λίγο για να δω πως πάνε οι ετοιμασίες. Επιστρέφω αμέσως. Όσο λείπω, μην ντρέπεστε, πάρτε κάτι. Το φαγητό θα είναι έτοιμο σε μισή ώρα, το τραπέζι όμως είναι ήδη πλούσιο με όλα τα καλά.

- Δεν είναι η καλύτερη οικοδέσποινα; είπε ο Τζον Τάνερ καθώς κατέβαινε με τον εξάδελφό του, Μάθιου, τις σκάλες που οδηγούσαν στο δεύτερο όροφο.

Η Κέιτ κορδώθηκε όλο καμάρι από τη φιλοφρόνηση και έκανε μια ελαφριά υπόκλιση προκαλώντας γέλια σε όλους. Οι χήρες Νίλσον και ο Αλ Μέλοου σηκώθηκαν για να χαιρετήσουν τους Τάνερ. Δεν χρειάστηκαν συστάσεις από την

Κέιτ, καθώς όλοι γνωρίζονταν μεταξύ τους.

- Ο Στίβεν που είναι; ρώτησε ο Μέλοου.

- Είναι ακόμη πάνω και δουλεύει, είπε ο Μάθιου Τάνερ. Αύριο είναι σημαντική μέρα για το γραφείο. Κλείνουμε συμφωνία που τη θέλαμε για καιρό.

Εν τω μεταξύ, το κουδούνι της εξώπορτας ακούστηκε για ακόμα μια φορά.

- Αυτή πρέπει να είναι η γυναίκα σου Μάθιου, είπε η Κέιτ και άνοιξε την πόρτα.

Πράγματι, ήταν η Λάνα Τάνερ, η οποία μπήκε στο σπίτι με τα γνωστά της σκέρτσα και άρχισε να χαιρετάει όλο τον κόσμο με αγκαλιές και φιλιά. Ήταν ένα παιδί σε σώμα γυναίκας.

Σύντομα άρχισαν οι συζητήσεις και τα κουτσομπολιά για πάσης φύσεως θέματα. Το κλίμα ήταν γενικά καλό σε όλες τις παρέες, τηρουμένων βέβαια των αναλογιών. Όλοι είχαν στο μυαλό τους τις δολοφονίες, κανείς όμως δεν τολμούσε να αγγίξει αυτό το θέμα. Κάποια στιγμή ο Αλ Μέλοου, μην μπορώντας να παριστάνει ότι όλα ήταν καλά, ρώτησε τους Τάνερ, με τους οποίους συνομιλούσε τα τελευταία λεπτά.

- Τι κάνει ο Στίβεν; Πως αντιμετωπίζει το γνωστό θέμα;

Οι Τάνερ αλληλοκοιτάχτηκαν. Ο Τζον ήταν αυτός που επέλεξε να απαντήσει.

- Γί' αυτά που συνέβησαν, είναι αρκετά καλά. Άλλες φορές εκνευρίζεται εύκολα, άλλες πάλι είναι ευσυγκίνητος. Σί-

γουρα έχει αλλάξει, ωστόσο μην ξεχνάς ότι έχει περάσει και λίγος καιρός. Δεν έφτανε βλέπεις που σκοτώθηκαν τ' αδέρφια του, ταλαιπωρήθηκε και με τα δικαστήρια για ν' αποδείξει την αθωότητά του.

- Στη δουλειά του είναι όπως ήταν;

- Έχει καλεσμένους και βρίσκεται στο γραφείο του. Αυτό δε σου λέει κάτι; είπε ο Τζον Τάνερ χαμογελώντας. Η εταιρεία είναι η ζωή του.

Ο Τζον έδειξε σκεπτικός για λίγο κι έπειτα συνέχισε το λόγο του.

- Το μόνο πράγμα που μας κάνει εντύπωση, είναι ότι ενώ τώρα έχει όλη την περιουσία του πατέρα του, συμπεριφέρεται, εννοώ επιχειρηματικά, σαν να έχει μόνο τα κεφάλαια από το δικό του μερίδιο. Όπως καταλαβαίνεις οι μέτοχοι έχουν αρχίσει ν' ανησυχούν. Εκείνοι θέλουν να βάλει χρήματα στην εταιρεία, αλλά εκείνος τ' αποφεύγει.

- Εσείς παιδιά είστε οι πιο κοντινοί του συνεργάτες, είστε φίλοι του. Δεν μπορείτε να καταλάβετε τι σκέφτεται;

Το λόγο πήρε ο Μάθιου Τάνερ προλαβαίνοντας τον Τζον.

- Πιστεύω ότι ντρέπεται για τον τρόπο με τον οποίο έφτασαν τα χρήματα σ' αυτόν.

- Μα δεν έφταιγε εκείνος για τ' αδέρφια του, είπε ο Μέλοου.

- Κάνεις λάθος να προσπαθείς να εκλογικεύσεις τις σκέψεις ενός ανθρώπου που έχει πάθει ένα τόσο μεγάλο σοκ.

Εδώ φοβάται και για τη ζωή του, είπε ο Μάθιου.

- Γιατί, τον αδικείς; ρώτησε ο Μέλοου χωρίς να πάρει απάντηση, καθώς ο Στίβεν Νίλσον κατέβαινε τις σκάλες.

- Σας ζητώ συγγνώμη που εξαφανίστηκα. Ελπίζω η Κέιτ να σας εξήγησε τη σπουδαιότητα της αυριανής μέρας για το γραφείο.

- Άσε τις δικαιολογίες και άρπαξε ένα ποτήρι να πιούμε, είπε ο Μέλοου.

Όσο ο Νίλσον καλωσόριζε τους καλεσμένους του, η οικιακή βοηθός, με τη βοήθεια της Κέιτ, έστρωνε το ήδη γεμάτο λιχουδιές τραπέζι. Κρέας, ψάρι, κρασιά λευκά και κόκκινα, γεύσεις για όλα τα γούστα, για κάθε ουρανίσκο προσφέρονταν προς τέρψη και του πιο απαιτητικού καλοφαγά.

- Αρχίστε να κάθεστε παρακαλώ. Το τραπέζι είναι έτοιμο, είπε η Κέιτ.

Όλοι πήραν τις θέσεις τους, με τον Στίβεν Νίλσον να πηγαίνει στη κεφαλή του τραπεζιού.

- Λοιπόν τι περιμένουμε; Ας αρχίσουμε, είπε ο Μέλοου.

- Όχι ακόμα Αλ, είπε ο Νίλσον συγκεντρώνοντας όλα τα βλέμματα πάνω του. Θέλω πρώτα να κάνω μια ανακοίνωση, συμπλήρωσε πίνοντας μια γουλιά κρασί. Η οικογένειά μας βρίσκεται σε πένθος. Χάσαμε δυο από εμάς. Όσο άσχημα και αν νιώθω για ό,τι έγινε θα ήταν ύβρις να πω πως καταλαβαίνω τη δυστυχία των οικογενειών των αδελφών μου και κυρίως της Μέρι και της Αντζελίνα. Πιθανόν κά-

ποιοι από εσάς να με βλέπετε σαν δολοφόνο. Ίσως πάλι να έχετε καταλάβει ότι δεν το έκανα εγώ και να νομίζω ότι στα μάτια σας είμαι φονιάς, να είναι όλα στο κεφάλι μου. Σημασία έχει ότι τ' αδέλφια μου δεν είναι μαζί μας. Ξέρω ότι το κενό δεν πρόκειται να καλυφθεί. Ότι όμως μπορώ να κάνω από τη θέση μου για να βοηθήσω, θα το κάνω, αρχίζοντας από σήμερα. Μέρι, Αντζελίνα, τα μερίδια της περιουσίας των Νίλσον που αντιστοιχούσαν στ' αδέλφια μου, στους άντρες σας, σύντομα θα είναι δικά σας. Δε μου ανήκουν.

Επικράτησε σιγή στο τραπέζι. Το σοκ ήταν μεγάλο για όλους. Η Μέρι και η Αντζελίνα ήταν μπερδεμένες, βλέποντας το βασικό ύποπτο του χαμού των αντρών τους να τους βοηθάει, τα ξαδέλφια Τάνερ αναμφίβολα θα σκέφτονταν τα κεφάλαια που θα 'χανε η εταιρεία, η Κέιτ έδειξε να γεμίζει από υπερηφάνεια από τη γενναιοδωρία του άντρα της, ενώ ο Αλ Μέλοου και η Λάνα Τάνερ είχαν μείνει απλά άναυδοι. Ο Νίλσον ανέλαβε να σπάσει τη σιωπή.

- Ας πιούμε στη μνήμη των αδελφών μου, Άσερ και Τόρι.

Όλοι σήκωσαν τα ποτήρια αποτίοντας φόρο τιμής στους απόντες.

- Λυπάμαι, είπε ο Νίλσον κοιτάζοντας τις Μέρι και Αντζελίνα.

Οι δύο γυναίκες έγνεψαν καταφατικά αναγνωρίζοντας τα αισθήματα του Νίλσον.

Το κλίμα ήταν βαρύ σχεδόν σε όλη τη διάρκεια του γεύματος. Οι περισσότεροι έτρωγαν δίχως να μιλάνε και μια-δύο προσπάθειες του Μέλλου για να αρχίσει κουβέντα έπεσαν στο κενό. Σιγά-σιγά το ζεύγος Νίλσον άρχισε να συμμετέχει. Στο τέλος όλοι είχαν κάτι να πουν με όλους και το τραπέζι ζωντάνεψε.

Το φαγητό ήταν υπέροχο, σύμφωνα με τα κομπλιμέντα των καλεσμένων. Η Κέιτ αρνήθηκε να δεχτεί τα εύσημα και κάλεσε την οικιακή βοηθό για να τη συγχαρούν. Ακολούθησε γλυκό.

- Πρέπει να επιστρέψω στο γραφείο μου, είπε ο Νίλσον τρώγοντας την τελευταία μπουκιά της πάστας του.

- Θα έρθω κι εγώ σε λίγο. Δώσε μου πρώτα λίγο χρόνο να πάρω μια ανάσα. Το στομάχι μου κοντεύει να εκραγεί, είπε ο Τζον Τάνερ χαμογελώντας.

- Τι θα λέγατε να πηγαίναμε για περίπατο στον κήπο; πρότεινε η Λάνα.

Η ιδέα άρεσε σε όλους. Άλλωστε ο καιρός ήταν θαυμάσιος για βόλτα και ο κήπος ήταν γεμάτος ζωή λόγω άνοιξης. Ο Νίλσον με τη γυναίκα του συνήθιζαν να περνούν αρκετές ώρες εκεί τα σαββατοκύριακα. Το ίδιο έκανε και ο Μάθιου Τάνερ με τη σύζυγό του Λάνα, αφού ο κήπος ήταν και δικός τους.

Τα ξαδέλφια Τάνερ με τα κέρδη από τα χρήματα που επένδυσαν στην εταιρεία, είχαν καταφέρει ν' αγοράσουν δυο

σπίτια. Ο Τζον ήθελε να είναι κοντά στην δουλειά κι έτσι εγκαταστάθηκε σε πολυτελές διαμέρισμα της οδού Ντένκερ, ενώ ο Μάθιου αγόρασε το σπίτι δίπλα στους Νίλσον.

- Μάθιου, αρχίζω να πιστεύω πως έκανα ανοησία που πήρα εκείνο το διαμέρισμα, είπε ο Τζον Τάνερ. Είναι πολύ ωραία εδώ. Αλήθεια, ακόμα ασχολείσαι με τον κήπο;

- Τον ξέρεις τον Μάθιου. Καταπιάνεται με όλα. Όταν έχει άδεια ο κηπουρός, αναλαμβάνει εκείνος, είπε η Λάνα και αγκάλιασε τον άντρα της.

- Τώρα που το λες, βλέπω πως αυτά τα χρυσάνθεμα χρειάζονται πότισμα. Και εκείνες οι τριανταφυλλιές παρακάτω.

- Τι σας έλεγα; είπε η Λάνα προκαλώντας γέλια στην παρέα.

Όλοι απολάμβαναν τη βόλτα και τα υπέροχα αρώματα που ανέδιδαν τα πολύχρωμα λουλούδια του κήπου. Ο Μάθιου Τάνερ σταματούσε αρκετές φορές για να βυθίσει τη μύτη του σε αυτά, ενώ η Μέρι Νίλσον ζήτησε δύο φορές την άδεια της Κέιτ για να κόψει κάποια και να τ' αποξηράνει. Κύριο θέμα συζήτησης σε όλη τη διάρκεια του περιπάτου δε θα μπορούσε να είναι άλλο από την ανακοίνωση του Νίλσον. "Σπουδαίος άνθρωπος", έλεγε ο ένας, "Δεν το περίμενα" έλεγε ο άλλος.

Ενόσω περπατούσαν, η Κέιτ παρατήρησε την Λάνα να κοιτάζει γύρο της με απορία.

- Τι συμβαίνει; ρώτησε η Κέιτ.

- Ο Αλ Μέλοου δεν ήρθε μαζί μας;
- Είναι στον Στίβεν, απάντησε η Κέιτ. Ο Αλ είναι χρόνια τώρα που ζει στη Γαλλία και δεν έρχεται συχνά πια Αμερική. Σίγουρα θα έχουν πολλά να πουν.
- Αλήθεια Κέιτ, με τι ασχολείται; ρώτησε η Λάνα.
- Με εμπόριο. Άρχισε με παπούτσια και τώρα έχει επεκταθεί και σε ρούχα. Ο Μέλοου έχει ένα πολύ γραφικό σπίτι στην εξοχή, αρκετά χιλιόμετρα έξω από τη Λυών. Μας είχε φιλοξενήσει πρόπερσι, φθινόπωρο νομίζω ήταν.
- Είχαμε πάει για το μήνα του μέλιτος με τον Μάθιου στη Γαλλία. Δε νομίζεις, ότι όπου και να κοιτάξεις, βρίσκεσαι σε σκηνικό ταινίας; Όλα είναι τόσο όμορφα, που μοιάζουν ψεύτικα.
- Αυτό είναι αλήθεια, είπε η Κέιτ.
Η ώρα περνούσε και όλοι είχαν κάτι να πουν από τις εμπειρίες τους σε άλλες χώρες, από τα εξωτικά νησιά που είχαν ταξιδέψει η Μέρι με τον συγχωρεμένο τον άντρα της, μέχρι πιο περιπετειώδεις προορισμούς, όπως το ταξίδι στην Ινδία της Κέιτ με τον σύζυγό της.
Η συζήτηση άλλαξε απρόσμενα όταν ο Τζον Τάνερ εκδήλωσε μια του επιθυμία.
- Ξέρετε τι θα ήθελα τώρα; Ένα μεγάλο φλιτζάνι καφέ, είπε με τέτοια λαχτάρα σαν να τον γευόταν.
- Η ιδέα άρεσε στη Μέρι Νίλσον. Οι υπόλοιποι αρνήθηκαν ευγενικά.

- Καλώς, είπε η Κέιτ. Ας συνεχίσουμε μέσα τότε.
 - Εγώ λέω να μείνω κάμποσο ακόμα, είπε ο Μάθιου Τάνερ. Δεν μπορώ να βλέπω έτσι τον κήπο.
 - Καλέ μου, αύριο θα έρθει ο κηπουρός, είπε η Λάνα. Έλα μέσα μαζί μας.
- Ο Μάθιου επέμενε. Η Λάνα κατάλαβε ότι δε θα κατάφερνε να μεταπείσει τον άντρα της κι έτσι υποχώρησε. Εξάλλου εκείνος είχε ήδη γυρίσει την πλάτη του και κατευθυνόταν στο σπιτάκι του κηπουρού για να βάλει μια φόρμα πάνω από τα καλά του ρούχα του, ώστε να μη λερωθεί.

- Ο Αλ Μέλοου άνοιγε την εξώπορτα του σπιτιού την ώρα που οι άλλοι ετοιμάζονταν να μπουκ.
- Ερχόμουν να σας βρω. Δε θα 'θελα ν' απασχολήσω περισσότερο τον Στίβεν.
 - Ο Μάθιου είναι ακόμα στον κήπο, είπε η Κέιτ. Θα φτιάξω καφέ. Εσύ θέλεις;
 - Ναι, σ' ευχαριστώ. Αν έχεις και από αυτά τα μπισκότα που μου αρέσουν, βάλε δύο, είπε ο Μέλοου ψιθυρίζοντας τον αριθμό τέσσερα στη συνέχεια.
 - Βεβαίως Αλ, είπε η Κέιτ χτυπώντας ελαφρά την εμφανή κοιλιά του και πήγε στην κουζίνα.
- Ο Αλ Μέλοου με τη Λάνα Τάνερ βγήκαν στην μπροστινή

βεράντα, απ' όπου φαινόταν όλος ο κήπος, για να θαυμάσουν τη θέα του κτήματος από ψηλά, ενώ οι υπόλοιποι κάθισαν στο σαλόνι και συζητούσαν για τις αταξίες του γιού της Αντζελίνα. Η Κέιτ δεν άργησε να επιστρέψει.

- Οι καφέδες είναι έτοιμοι. Το ίδιο και τα κουλούρια του Αλ, είπε, υψώνοντας στο τέλος τη φωνή της για να κινήσει την προσοχή του Αλ Μέλου, ο οποίος δε φάνηκε να αντιδρά.

Είχε γοητευτεί από την προσωπικότητα της Λάνα Τάνερ. Ήταν η χαρά της ζωής. Θα νόμιζε κανείς ότι ποτέ της αυτή η κοπέλα δεν είχε στεναχωρηθεί. Ωστόσο δεν είχε και τα καλύτερα παιδικά χρόνια, τουλάχιστον απ' ό,τι έλεγε στον Μέλου. Του περιέγραφε δύσκολες καταστάσεις, αλλά στο τέλος πάντα είχε κάτι αισιόδοξο να πει.

Η ώρα περνούσε ξέγνοιαστα για όλους. Κάποια στιγμή ο Τζον Τάνερ σηκώθηκε, παίρνοντας και το φλιτζάνι του μαζί του.

- Πάω πάνω. Μπορεί να με χρειάζεται ο Στίβεν.

Ο Τζον Τάνερ δεν άργησε να επιστρέψει έχοντας ένα ελαφρύ χαμόγελο στο πρόσωπό του.

- Τι έγινε; Γιατί γελάς; τον ρώτησε η Αντζελίνα.

- Δε με χρειαζόταν. Τα έκανε όλα μόνος του.

- Και το γέλιο; επέμεινε η Αντζελίνα επιχειρώντας να τον πειράξει φιλικά.

- Μου έκανε παρατήρηση γιατί με περίμενε νωρίτερα. Η

αλήθεια είναι πως ξεχάστηκα κάπως στον κήπο.

Ο Μέλοου άκουσε το διάλογο και επέστρεψε στο σαλόνι αφήνοντας τη Λάνα μόνη της στη βεράντα, υποσχόμενος ότι θα επέστρεφε σε μηδενικό χρόνο.

- Το πρόσεξα κι εγώ όση ώρα ήμουν μαζί του, είπε. Ο Στίβεν έχει αλλάξει. Ενοχλείται πολύ εύκολα και δε μιλάει πολύ. Τώρα που το σκέφτομαι, μονόλογο έκανα όσο ήμουν στο γραφείο του.

- Σε αγαπάω, φώναξε η Λάνα στον άντρα της, Μάθιου, που ακόμα πότιζε.

- Κι εγώ, ακούστηκε ν' απαντάει εκείνος.

Η συζήτηση για την άσχημη ψυχολογική κατάσταση του Στίβεν Νίλσον με τον αυθορμητισμό και τη χαρά της Λάνα Τάνερ έκαναν τέτοια αντίθεση, που όλοι στο σαλόνι ξέσπασαν σε γέλια. Ενόσω ο Αλ Μέλοου και οι κυρίες είχαν στρέψει τη προσοχή τους σ' εκείνη, ο Τζον Τάνερ έψαχνε τις τσέπες του δείχνοντας κάπως αφηρημένος.

- Συμβαίνει κάτι Τζον; ρώτησε η Κέιτ.

- Πρέπει να έχω ξεχάσει τα τσιγάρα μου στο σακάκι.

- Έχω βάλει όλα τα πανωφόρια στο δωμάτιο με τα ρούχα.

- Ναι, ξέρω. Επιστρέφω σε λίγο.

Ο Τζον Τάνερ ανέβηκε τις σκάλες, ενώ ο Αλ Μέλοου ξαναπήγε στη βεράντα για να συνεχίσει την κουβέντα του με τη Λάνα. Δεν πρόλαβαν να περάσουν λίγα λεπτά όταν ξαφνικά ένας δυνατός κρότος ακούστηκε. Η Αντζελίνα άρχισε να

τσιρίζει, ενώ οι υπόλοιπες κυρίες έδειχναν να έχουν σαστίσει. Ο Αλ Μέλοου άρχισε να τρέχει προς τις σκάλες.

- Τι ήταν αυτό; ρώτησε η Κέιτ γνωρίζοντας τι ήταν αλλά φοβούμενη ν' αποδεχτεί αυτό που μόλις άκουσε.

- Πυροβολισμός, είπε η Λάνα με τρεμάμενη φωνή.

Η Κέιτ σωριάστηκε στο πάτωμα. Η Μέρι με τη Λάνα έτρεξαν να τη βοηθήσουν, ενώ η Αντζελίνα ήταν τόσο φοβισμένη, που έμεινε καρφωμένη στη θέση της.

Λίγο μετά, βήματα ακούστηκαν να πλησιάζουν. Κάποιος κατέβαινε τις σκάλες. Ήταν ο Αλ Μέλοου.

- Καλέστε την αστυνομία, είπε. Ο Στίβεν αυτοκτόνησε.